

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984828592/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Folk

»Jeg er ikke død endnu.«

»Nej, men det kommer. Jeg kan ikke forstå, hr. Laursen, at De ikke tar noget mere af byens handel. Deres tommerplads slog Hansted ihjel, Deres isenkramhandel tog livet af Johansen, og der er flere endnu, som De kunde konkurrere ud af byen. Hvorfor gør De det ikke?«

Laursens ansigt blev mørkl. Han løftede den ene hånd og lod den synke igen, ligesom der var noget, han vilde ha grebet efter.

»Jeg har ingen sønner,« sa han.

Derefter hilste han pludselig og gik.

Hørslev så hans brede, tunge skikkelse stampe bistert ned ad gaden, han stod stille og faldt i tanker over det, og så var det, ligesom han med eet fik munden fuld af harsk poesi. Han var kommet til at tænke på fru Laursen.

Hørslev så Laursen gå ind på »Danin«. Det var mærkeligt. Før gik han jo netop i modsat retning. Nu var han altså blevet tørstig. Mon ikke Laursen drak noget mere end normalt? Han havde jo noget af det, man plejer at kalde grund til at drikke, nemlig ulykkeligt familieliv. Det er også farligt at stå over sine omgivelser, tænkte Hørslev, mens han gik; for der gives en trappe til at komme nedad, nemlig spiritus. Det kan gerne være, han vil benytte den. Spiritus er en demokratisk opfindelse, der gør folk lige, skønt et aldeles ufejlbart middel er det vel ikke, men i alt fald et godt surrogat.

Hørslev vendte sig og så ind over byen, hvor brænderiets og bryggeriets skorstene ragede højest op, som om de mente noget symbolsk med det. Så gik han langsomt videre ud ad den snorlige landevej, i hvis horisont de to rækker træer stod op med et stykke himmel imellem, som en nakkeskilning op til en skaldet isse.